

گواهی ارائه مقاله

کد اساتد گواهینامه: HE۹-HN۱۰۱۰۳۰۱۰۵۱۳

بدین وسیله گواهی می شود جناب آقای اسرار خانم
آزینا کیهانی آسپار

مقاله خود را با عنوان **بزرگی تاثیر آموزشی با مشارکت همسر بر خودکار آمدی تغذیه مناسب و کنترل وزن در دوران بارداری**
در نهمین کنگره ملی آموزش، بهداشت و ارتقای سلامت و دومین همایش سواد سلامت که در تاریخ ۲۷ الی ۲۹ آبان ۱۳۹۷ در مشهد مقدس برگزار شده است.

به صورت ارائه نموده است.

پوستر
نویسندگان:

آزینا کیهانی آسپار و محسنه حبیری

دکتر محمد صحریان
رئیس دانشگاه بهداشت مشهد
و رئیس کنگره

دکتر نوشین پیمان
دبیر علمی کنگره

نهمین کنگره ملی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت

دومین همایش ملی سواد سلامت

بررسی تأثیر آموزش با مشارکت همسر بر خودکارآمدی تغذیه مناسب و کنترل وزن در دوران بارداری

چکیده

مقدمه: تغذیه مناسب نقش مهمی بر سلامت مادر و کودک دارد. مداخلات وحمید تغذیه مر زنان باردار نشان می‌دهد، اکثریت الگوی مصرف گروه‌های غذایی نامناسب دارند. از تنوع غذایی خوبی برخوردار نیستند و این مسئله می‌تواند منجر به دریافت ناکافی برخی از ریز مغذی‌ها و وزن گیری نامناسب شود. خودکارآمدی، در انجام یک رفتار نقش محوری دارد. از طرف دیگر مشارکت همسران از استراتژی مهم بهداشت باروری است. بر این اساس مطالعه ای به منظور بررسی تأثیر آموزش با مشارکت همسر بر افزایش خودکارآمدی در جهت تغذیه مناسب و کنترل وزن دوران بارداری انجام شد. روش بررسی: تحلیلی از نوع کارآزمایی بالینی تصادفی کنترل دار بر روی ۱۵۰ زن شکم اول در سه گروه انجام شد. گروه A با همسرشان برنامه آموزشی را بر اساس افزایش خودکارآمدی در مورد تغذیه مناسب دوران بارداری، و کنترل وزن دریافت کردند. گروه B همان آموزش را به تنهایی شدند و گروه C فقط مراقبت‌های روتین بارداری را دریافت کردند. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه ویژگی‌های دموگرافیک و پرسشنامه مربوط به ارزیابی خودکارآمدی در ۲ هفته بعد از آموزش، ۲۸-۲۶، ۲۸-۲۶ هفته بارداری پس از تهیه و تعیین روایی و پایایی آنها جمع آوری شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS19 انجام شد.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد دو گروه مداخله و یک گروه کنترل، به لحاظ ویژگی‌های دموگرافیک و خودکارآمدی در تغذیه و کنترل وزن گیری دوران بارداری قبل از مداخله همگن بودند. بعد از مداخله میانگین نل خود کارآمدی در گروه‌های مداخله در مقایسه با گروه کنترل، در طی ۲ هفته بعد از آموزش و پایان سه ماهه دوم و سوم بارداری افزایش معنی داری داشت. ولی دو گروه مداخله A و B با هم اختلاف معنی دار نداشتند. تحلیل واریانس اندازه‌های مکرر نیز نشان داد، اثر متقابل زمان و گروه با ۰/۰۶۹-۰۰۰۰۰۱، اثر زمان ۰/۰۰۱-۰۰۰۰۱ و اثر گروه ۰/۰۰۱-۰۰۰۰۱ تفاوت معنی داری وجود دارد. نتیجه گیری: با توجه به اینکه مداخله آموزشی در غیاب همسر در افزایش خودکارآمدی در تغذیه و کنترل وزن همانند آموزش با حضور همسر موثر باشد و با نظر به مشکلات مربوط به مشارکت همسران زنان باردار در کلاس‌های آموزشی، می‌توان با آموزش زنان باردار سبب ارتقای خودکارآمدی در تغذیه و کنترل وزن بارداری شد.

کلید واژه: خودکارآمدی، تغذیه، بارداری، گروه‌های مداخله، مشارکت همسر

آریا کیانی آسیاب

استادیار آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه شاهد، تهران- ایران، ۰۲۱۳۸۷۷۴۱۹

Email:kiani@shahed.ac.ir

فرخنده امین شکروی

استادیار آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، گروه آموزش بهداشت، دانشکده پزشکی دانشگاه تربیت مدرس، تهران- ایران

مصوبه حیدری

استادیار آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه شاهد، تهران- ایران